

Děti se zrakovým handicapem učí a baví nová zvuková kniha od Ivy Procházkové Uzly a pomeranče

20. 04. 2015 12:00

Další knížku, převedenou do zvukové podoby, si budou moci vychutnat všechny děti, kterým není kvůli zrakovému nebo jinému zdravotnímu postižení dáno číst. Román Ivy Procházkové Uzly a pomeranče namluvili pro ně žáci a studenti z Liberecka v rámci letošních Festivalových dnů dětské knihy.

Cédéčko s novou audioknížkou, jejíž vznik je součástí libereckého svátku dětské knihy každý rok, pokřtili autoři projektu Děti čtou nevidomým dětem ve čtvrtek 16. dubna v obřadní síni liberecké radnice.

Křtu již 13. knihy, se zúčastnilo všech 15 žáků a studentů, kteří knihu namluvili. Nechyběl ani herec Divadla F. X. Šaldy Martin Polách, jenž se jako každý rok zhostil roli vypravěče. Mnoho spokojených posluchačů popřála audioknížce za autory projektu Radka Vojáčková z Krajské vědecké knihovny v Liberci. Předsedkyně Sdružení pro veletrhy dětské knihy v Liberci Dagmar Helšusová současně poděkovala všem, včetně sponzorů, bez nichž by se další audiokniha nezrodila.

Poslech románu Ivy Procházkové Uzly a pomeranče zabere téměř tři hodiny. Zvuková kniha zatím vyšla v nákladu 250 kusů a není na prodej. Organizátoři ji budou po celé republice rozesílat zdarma do škol, ústavů a organizací, které pomáhají dětem s vadami zraku a dalším zdravotně postiženým.

„Například někteří vozíčkáři mají sice zrak dobrý, ale trpí takovým handicapem, že neudrží knížku v ruce. Také jim je naše audiokniha určena. Cédéčko budeme posílat i do nemocnic,“ prozradila Radka Vojáčková. *„Letos jsme hledali titul pro starší děti. Přitom jsme zjistili, že kvalitních českých autorů, kteří píšou romány pro dospívající mládež, moc není. Tak jsme nakonec vybrali titul Ivy Procházkové. Té jsme v minulosti do zvukové podoby namluvili už několik knížek,“* dodala s tím, že

ty, kteří postavám knihy propůjčili svůj hlas, vybírali organizátoři z více než stovky adeptů.

Román *Uzly a pomeranče* adresovala spisovatelka Iva Pekárková dospívajícím dětem zhruba od třinácti let. Je příběhem o statečnosti, odpovědnosti, o první lásce, příběhem, v němž velkou roli hrají koně. Koně jako sny, jako symbol nespoutanosti. Autorka se inspirovala rodištěm své maminky, která vyrůstala v Českém Těšíně. Jak sama potvrdila, než začala psát, rozjela se na moravsko-polské pomezí nasát atmosféru, načerpat inspiraci. Až když se vrátila, pustila se do psaní.

„To víte, i když to není poprvé, opět mne potěšilo, že si autoři zvukové knížky vybrali zrovna můj román. Přeji všem, aby při jejím poslechu cítili tolik radosti a volnosti, kolik jsem cítila já, když jsem ji psala. Z mého románu by si měli čtenáři odnést myšlenku, že svobodu musí každý hledat především sám v sobě,“ upozornila autorka.